

СИНТЕЗИРАН ТЕКСТ НА МНОГОСТРАННАТА КОНВЕНЦИЯ И СПОГОДБАТА МЕЖДУ РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ И РЕПУБЛИКА ПОЛША ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ С ДАНЪЦИ НА ДОХОДИТЕ И ИМУЩЕСТВОТО

Обща забележка относно този документ

Този документ представя синтезирания текст за прилагане на Спогодбата между Република България и Република Полша за избягване на двойното данъчно облагане с данъци на доходите и имуществото, подписана във Варшава на 11 април 1994 г. („Спогодбата“), както е изменена от Многостранната конвенция за прилагане на мерки, свързани с данъчните спогодби, за предотвратяване свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби, подписана от Република България и от Република Полша на 7 юни 2017 г. („Многостранната конвенция“).

Този документ е изготвен съвместно от компетентните органи на България и Полша и представлява тяхното общо разбиране за измененията, направени в Спогодбата от Многостранната конвенция.

Документът е изготвен въз основа на позициите при ратификацията на Многостранната конвенция, представени пред Депозитаря:

- от България на 16 септември 2022 г.; и
- от Полша на 23 януари 2018 г.

Действието на Многостранната конвенция върху прилагането на тази Спогодба може да се променя, тъй като Многостранната конвенция е жив инструмент и страните могат частично да променят позициите си в бъдеще.

Целта на този документ е да улесни прилагането на Многостранната конвенция. Той представлява само помощно средство, насочено към документиране на въздействието на Многостранната конвенция върху тази Спогодба. Този документ не представлява източник на правото. Автентичните текстове на Спогодбата и на Многостранната конвенция остават единствените източници на правото.

За правни цели разпоредбите на Многостранната конвенция следва да се тълкуват заедно с разпоредбите на Спогодбата, в светлината на взаимодействието на позициите на договарящите държави.

Разпоредбите на Многостранната конвенция, които са приложими по отношение на разпоредбите на Спогодбата, са включени в карета в текста на този документ в контекста на съответните разпоредби на Спогодбата. Каретата, съдържащи разпоредбите на Многостранната конвенция, обикновено са добавени в съответствие с поредността на разпоредбите на Модела на данъчна спогодба на ОИСР, изд. 2017 г.

Направени са промени в текста на разпоредбите на Многостранната конвенция, за да се приведе терминологията, използвана в Многостранната конвенция, в съответствие с терминологията, използвана в Спогодбата (като „Обхваната данъчна спогодба“ и „Спогодба“, „Договарящи юрисдикции“ и

„Договарящи държави“), за да се улесни разбирането на разпоредбите на Многостранната конвенция. Промените в терминологията имат за цел да подобрят четимостта на документа и не са предназначени да променят съдържанието на разпоредбите на Многостранната конвенция.

Влизане в сила и влизане в действие на разпоредбите на Многостранната конвенция

Влизане в сила на Многостранната конвенция:

- за България: 1 януари 2023 г.; и
- за Полша: 1 юли 2018 г.

Разпоредбите на Многостранната конвенция, приложими към тази Спогодба, не влизат в действие на същите дати както първоначалните разпоредби на Спогодбата. Всяка от разпоредбите на Многостранната конвенция може да влезе в действие на различни дати в зависимост от видовете включени данъци (данъците, удържани при източника, или другите данъци) и от избора, направен от договарящите държави в техните позиции по Многостранната конвенция.

В съответствие с ал. 3 на чл. 35 на Многостранната конвенция, единствено за целите на прилагането от страна на България на буква „б“ на алинея 1 на чл. 35, България избра да замени израза „данъчни периоди, започващи на или след изтичането на период“ с израза „данъчни периоди, започващи на или след 1 януари на следващата година, започваща на или след изтичането на период“.

В резултат на резервата, направена от България съгласно ал. 6 на чл. 35 на Многостранната конвенция, ал. 4 на чл. 35 няма да се прилага. Следователно, общите правила ще определят датата на влизане в сила на второто изречение на ал. 2 на чл. 16 на Многостранната конвенция.

Освен ако не е упоменато нещо различно на друго място в настоящия документ, разпоредбите на Многостранната конвенция влизат в действие по отношение на Спогодбата:

- в България за данъците, удържани при източника, за суми, платени или начислени на чуждестранни лица, когато събитието, водещо до възникването на тези данъци, се случи на или след 1 януари 2023 г.;
- по отношение на всички други данъци, налагани от България, за данъци, налагани по отношение на данъчни периоди, започващи на или след 1 януари 2024 г.;
- в Полша за данъците, удържани при източника, за суми, платени или начислени на чуждестранни лица, когато събитието, водещо до възникването на тези данъци, се случи на или след 1 януари 2023 г.;
- по отношение на всички други данъци, налагани от Полша, за данъци, налагани по отношение на данъчни периоди, започващи на или след 1 юли 2023 г.

Препратки

Автентичните правни текстове на Многостранната конвенция могат да бъдат намерени на уебстраницата на Депозитаря по Многостранната конвенция (ОИСП):

- на английски: <http://www.oecd.org/tax/treaties/multilateral-convention-to-implement-tax-treaty-related-measures-to-prevent-BEPS.pdf>; и
- на френски: <http://www.oecd.org/fr/fiscalite/conventions/convention-multilaterale-pour-la-mise-en-oeuvre-des-mesures-relatives-aux-conventions-fiscales-pour-prevenir-le-BEPS.pdf>.

Текстът на Многостранната конвенция на полски език е обнародван в ДВ от 2018 г., т. 1369 (с измененията).

Текстът на Многостранната конвенция на български език е обнародван в ДВ, бр. 85 от 25.10.2022 г.

Съобщението на правителството на Полша за влизането в сила на Многостранната конвенция е публикувано в ДВ от 2018 г., т. 1370 (с измененията).

Съобщението на правителството на Полша за влизането в сила на Многостранната конвенция между Полша и България е публикувано в ДВ от 2022 г., т. 2356.

Позициите на България и Полша по Многостранната конвенция могат да бъдат намерени на [уебстраницата на Депозитаря по Многостранната конвенция \(ОИСП\)](#).

Базата данни на ОИСП относно позициите на държавите/юрисдикциите по Многостранната конвенция може да бъде намерена на уебстраницата на ОИСП: <http://www.oecd.org/tax/treaties/mli-matching-database.htm>.

СПОГОДБА МЕЖДУ РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ И РЕПУБЛИКА ПОЛША ЗА ИЗБЯГВАНЕ ЗА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ С ДАНЪЦИ НА ДОХОДИТЕ И ИМУЩЕСТВОТО

Република България и Република Полша,

желаейки да подпомогнат своите взаимни икономически отношения, като отстранят фискалните пречки,

Следният текст на ал. 1 на чл. 6 на Многостранната конвенция е включен в преамбюла на тази Спогодба:

ЧЛЕН 6 НА МНОГОСТРАННАТА КОНВЕНЦИЯ – ЦЕЛ НА ОБХВАНАТО ДАНЪЧНО СПОРАЗУМЕНИЕ

Възнамерявайки да избегнат двойното данъчно облагане по отношение на данъците, за които се прилага тази [Спогодба], без да създават възможности за необлагане или намалено облагане чрез отклонение или заобикаляне на облагането с данъци (включително чрез споразумения, целящи злоупотреба със спогодби и насочени към получаване на облекченията, предвидени в тази [Спогодба], в непряка полза на местни лица на трети юрисдикции),

се договориха, както следва:

Член 1

Обхват по отношение на лицата

Тази спогодба се прилага спрямо лица, които са местни лица на едната или на двете договарящи се държави.

Член 2

Данъци, за които се прилага спогодбата

1. Тази спогодба се прилага за данъци върху доходите и имуществото, налагани от страна на всяка договаряща държава, нейно политическо подразделение или орган на местна власт, независимо от начина на тяхното събиране.

2. За данъци върху доходите и имуществото се считат всички данъци върху общия доход, върху съвкупното имущество или върху отделни елементи на доходите или имуществото, включително данъците върху приходи от отчуждаване на движимо или недвижимо имущество, данъците върху общия размер на надниците или заплатите, изплащани от предприятията, както и данъците върху нарастването на имуществото.

3. Съществуващите данъци, за които се прилага спогодбата, са:

а) за Република България:

I. данъкът върху общия доход;
II. данъкът върху печалбата (наричани по-нататък "български данъци");

б) за Република Полша:

I. данъкът върху дохода на физическите лица;

II. данъкът върху дохода на юридическите лица (наричани по-нататък "полски данъци").

4. Спогодбата ще се прилага и за всички еднакви или подобни по естеството си данъци, установени във всяка от договарящите държави след датата на подписване на спогодбата като допълнение или вместо съществуващите данъци, определени в този член. Компетентните органи на договарящите се държави ще се уведомяват взаимно за всички съществени изменения, извършени в съответните им данъчни закони.

Член 3

Общи определения

1. За целите на тази спогодба:

а) терминът "България" означава Република България, а когато е употребен в географски смисъл, означава територията, върху която тя упражнява своя държавен суверенитет, включително териториалното море, както и континенталния шелф и изключителната икономическа зона, върху които упражнява суверенни права и юрисдикция в съответствие с международното право;

б) терминът "Република Полша" при използването му в географски смисъл означава територията на Република Полша, включително всяка площ отвъд нейното териториално море, в границите на които, в съответствие със законодателството на Полша и съгласно международното право Полша може да упражнява своите суверенни права върху морското дъно, подпочвеното пространство и техните природни богатства;

в) термините "едната договаряща държава" и "другата договаряща държава" означават България или Полша, според изискванията на контекста;

г) терминът "граждани" означава всички физически лица, притежаващи гражданството на една от договарящите държави, и всички юридически лица, сдружения или асоциации, чието правно положение се определя от законодателството на всяка от договарящите държави;

д) терминът "лице" означава физическо лице, юридическо лице, дружество или всяко друго сдружение от лица;

е) термините "предприятие на едната договаряща държава" и "предприятие на другата договаряща държава" означават съответно предприятие, ръководено от местно лице на едната договаряща държава, и предприятие, ръководено от местно лице на другата договаряща държава;

ж) терминът "дружество" означава всяко корпоративно тяло или общност, която се счита за корпоративно тяло за целите на данъчното облагане;

з) терминът "определена база" означава постоянно място, чрез което се осъществяват професионални дейности;

и) терминът "международен транспорт" означава всеки превоз с кораб, самолет или шосейно транспортно средство, извършван от предприятие, чието място на действително управление се намира в едната договаряща държава, освен ако корабът, самолетът или шосейното транспортно средство се

експлоатира изключително между места, намиращи се в другата договаряща държава;

й) терминът "компетентен орган" означава:

I. по отношение на България - министъра на финансите или негов упълномощен представител;

II. по отношение на Полша - министъра на финансите или негов упълномощен представител.

2. При прилагането на тази спогодба от всяка от договарящите държави всеки термин, който не е изрично определен в нея, ще има значението, което му придава законодателството на тази договаряща държава за данъците, за които се прилага спогодбата, освен ако от контекста не се налага друго.

Член 4

Местно лице

1. За целите на тази спогодба терминът "местно лице на едната договаряща държава" означава лице, което съгласно законодателството на тази държава подлежи на данъчно облагане в нея поради неговото местожителство, местопребиваване, седалище на управление или всеки друг критерий от подобно естество. Този термин обаче не включва лице, което подлежи на данъчно облагане в тази договаряща държава единствено поради получаване доходи от източници в тази държава или печалби от прехвърляне на имущество, намиращо се в нея.

2. Когато съобразно разпоредбите на ал. 1 едно физическо лице е местно лице и на двете договарящи държави, неговото положение се определя по следния начин:

а) то се счита за местно лице на тази държава, в която разполага с постоянно жилище;

б) ако то разполага с постоянно жилище и в двете държави, то се счита за местно лице на държавата, с която има най-тесни лични и икономически връзки (център на жизнените интереси);

в) ако договарящата държава, в която се намира центърът на жизнените интереси, не може да бъде определена или ако то не разполага с постоянно жилище в нито една държава, то се счита местно лице на държавата, в която обичайно пребивава;

г) ако то обичайно пребивава и в двете държави или в нито една от тях, то се счита за местно лице на тази държава, на която е гражданин;

д) ако положението на едно местно лице не може да бъде определено съгласно букви "а" - "г", компетентните органи на договарящите се държави ще решат въпроса чрез взаимно споразумение.

3. Когато съгласно разпоредбите на ал. 1 едно лице, което не е физическо лице, е местно лице и на двете договарящи държави, то ще се счита за местно лице на държавата, в която се намира седалището на действителното му управление. В случай на съмнение компетентните органи на договарящите държави ще решат въпроса чрез взаимно споразумение.

Член 5

Място на стопанска дейност

1. За целите на тази спогодба терминът "място на стопанска дейност" означава определено място на дейност, чрез което се извършва цялостно или частично стопанската дейност на едно предприятие.

2. Терминът "място на стопанска дейност" включва по-специално:

- а) място на управление;
- б) клон;
- в) кантора;
- г) фабрика;
- д) работилница;

е) мина, нефтен или газов кладенец, кариера и всяко друго място за добиване на природни богатства.

3. Строителна площадка, строителен или монтажен обект се считат за място на стопанска дейност само ако работата, свързана с тях, продължава повече от 12 месеца.

4. Независимо от разпоредбите на ал. 1, 2 и 3 се счита, че терминът "място на стопанска дейност" не включва:

а) използването на съоръжения единствено с цел складиране, излагане или доставка на стоки, принадлежащи на предприятието;

б) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел складиране, излагане или доставка;

в) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел преработката им от друго предприятие;

г) поддържане на определено място изключително за покупка на стоки или за събиране на информация за предприятието;

д) поддържането на определено място единствено с цел рекламиране, осигуряване на информация, научни изследвания или други подобни дейности, които имат подготвителен или спомагателен характер за предприятието;

е) поддържане на стокови запаси с цел излагането им от предприятието на мострен панаир или изложба, които ще бъдат продадени след закриването;

ж) поддържане на определено място изключително за осъществяване на всяко съчетание от посочените в букви от "а" до "е" дейности при положение, че цялостната дейност на това определено място, произтичаща от това съчетание, има подготвителен или спомагателен характер.

5. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2, когато лице, което не е представител с независим статут, за което се прилага разпоредбата на ал. 6, действа в едната договаряща държава от името на предприятие на другата договаряща държава, ще се счита, че това предприятие има място на стопанска дейност в първата посочена договаряща държава, ако лицето има и обичайно упражнява в тази държава правото да сключва договори от името на предприятието, доколкото дейностите на това лице не са ограничени до закупуване на стоки.

6. Не се счита, че едно предприятие има място на стопанска дейност в едната договаряща държава само защото то извършва дейност в тази държава посредством брокер, общ комисионер или друг представител с независим статут, при условие, че такива лица действат в обичайните граници на своята дейност.

7. Обстоятелството, че дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, контролира или е контролирано от дружество, което е местно лице на другата държава или което извършва стопанска дейност в тази

друга държава (чрез място на стопанска дейност или по друг начин), не е основание да се счита което и да е от дружествата за място на стопанска дейност на другото.

Член 6

Доходи от недвижимо имущество

1. Доходите, получени от местно лице на едната договаряща държава от недвижимо имущество (включително доходи от селско и горско стопанство), намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данъци в тази друга държава.

2. Терминът "недвижимо имущество" има съдържанието, което му придава законодателството на договарящата държавата, в която се намира въпросното имущество. Терминът във всички случаи включва имуществото, принадлежащо към недвижимото имущество, добитък и оборудване, използвани в селското и горското стопанство, правата, спрямо които се прилагат разпоредбите на общото законодателство относно поземлената собственост, плодopolзването на недвижимо имущество, както и правата върху променливи или определени по размера си плащания, представляващи компенсация за разработването или за предоставянето на правото за разработване на минерални залежи, извори и други природни ресурси. Кораби и самолети не се считат за недвижимо имущество.

3. Разпоредбите на ал. 1 се прилагат по отношение на доходи, получени от пряко използване, отдаване под наем или използване под каквато и да е друга форма на недвижимо имущество.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 3 се прилагат също така и по отношение на доходи от недвижимо имущество на предприятие и по отношение на доходи от недвижимо имущество, използвано за извършване на независими лични услуги.

Член 7

Печалби от стопанска дейност

1. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава се облагат само в тази държава, освен ако предприятието извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез намиращо се там място на стопанска дейност. Ако предприятието извършва стопанска дейност по този начин, печалбите на предприятието могат да се облагат в другата държава, но само такава част от тях, каквато е причислима към това място на стопанска дейност.

2. Като се има предвид разпоредбата на ал. 3, когато предприятие на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез намиращо се там място на стопанска дейност, във всяка договаряща държава към това място на стопанска дейност ще се причисляват печалбите, които то би получило, ако беше различно и отделно предприятие, извършващо същите или подобни дейности при същите или подобни условия и работещо напълно независимо от предприятието, на което то е място на стопанска дейност.

3. При определянето на печалбите от място на стопанска дейност се допуска приспадане на разходите, извършени за мястото на стопанска дейност, включително управленските и общите административни разходи, извършени

както в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност, така и на всяко друго място.

4. Не се начисляват печалби към мястото на стопанска дейност само поради обикновена покупка от това място на стопанска дейност на стоки за предприятието.

5. Когато печалбите включват елементи на доход, разгледани отделно в други членове на тази спогодба, разпоредбите на тези членове няма да се засягат от разпоредбите на този член.

Член 8

Международен транспорт

1. Печалбите от експлоатация на кораби, самолети или пътни транспортни средства в международния транспорт ще се облагат само в договарящата държава, в която се намира седалището на действителното управление на предприятието.

2. Печалбите от експлоатация на кораби, обслужващи вътрешния воден транспорт, се облагат само в договарящата държава, в която се намира мястото на действителното управление на предприятието.

3. Ако седалището на действителното управление на корабоплавателното предприятие или на предприятието за вътрешен воден транспорт се намира на борда на кораба, тогава ще се счита, че това седалище ще се намира в договарящата държава, в която се намира пристанището на домуване на кораба, а ако няма такова пристанище на домуване - в договарящата държава, на която лицето, използващо кораба, е местно лице.

4. Разпоредбата на ал. 1 се прилага и по отношение на печалбите от участие в пул, съвместна стопанска дейност или международна експлоатационна агенция.

Член 9

Свързани предприятия

1. Когато:

а) предприятие на едната договаряща държава участва пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на другата договаряща държава, или

б) едни и същи лица участват пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на едната договаряща държава и в предприятие на другата договаряща държава, в двата случая между двете предприятия в техните търговски или финансови отношения са приети или наложени условия, различни от тези, които биха били приети между независими предприятия, тогава всяка печалба, която би възникнала, ако ги нямаше тези условия, но поради тези условия не е възникнала за едно от предприятията, може да бъде включена в печалбите на това предприятие и съответно обложена с данъци.

2. Когато една от договарящите държави включи в печалбите на предприятие на тази държава, и съответно обложи с данък, печалби, по отношение на които предприятие на другата договаряща държава е било подложено на облагане с данък в тази друга държава, и така включените печалби

са печалби, които биха възникнали за предприятието на първата посочена държава, ако договорените условия между двете предприятия бяха такива, каквито биха били договорени между независими предприятия, то тогава тази друга държава ще направи съответното уточнение на начисления от нея данък върху тази печалба. При извършването на такова уточнение ще се вземат предвид другите разпоредби на спогодбата и компетентните органи на договарящите държави при необходимост ще се консултират един с друг.

Член 10

Дивиденди

1. Дивиденди, изплатени от дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данъци в тази друга държава.

2. Въпреки това такива дивиденди могат да се облагат с данък в договарящата държава, на която дружеството, изплащащо дивидентите, е местно лице, и в съответствие със законодателството на тази държава, но наложеният данък няма да надвишава 10 на сто от brutната сума на дивидентите. Тази алинея не засяга данъчното облагане на дружеството по отношение на печалбите, от които се изплащат дивидентите.

3. Терминът "дивиденди", употребен в този член, означава доходи от акции или други права (с изключение на вземания за дълг), даващи право на участие в печалбите, както и доходи от други корпоративни права, които са подчинени на същия данъчен режим, като доходи от акции в съответствие със законодателството на държавата, на която дружеството, извършващо разпределението, е местно лице.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако получателят на дивидентите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, на която е местно лице дружеството, изплащащо дивидентите, чрез място на стопанска дейност, разположено там, или упражнява в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и участието, във връзка с което се изплащат дивидентите, е действително свързано с това място на стопанска 7 дейност или определена база. В този случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 и 14 съобразно случая.

5. Когато дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, получава печалби или доходи от другата договаряща държава, тази друга държава не може да налага никакъв данък върху дивидентите, платени от дружеството, освен доколкото тези дивиденди са платени на местно лице на тази друга държава или доколкото участието, във връзка с което са платени дивидентите, е действително свързано с място на стопанска дейност или определена база, намиращи се в тази друга държава, нито да облага неразпределените печалби на дружеството с данък върху неразпределените печалби, дори ако изплатените дивиденди или неразпределените печалби се състоят изцяло или частично от печалби или доходи, произхождащи от тази друга държава.

Член 11

Лихви

1. Лихвите, възникващи в едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данъци в тази друга държава.

2. Въпреки това тези лихви могат да бъдат облагани с данък и в договарящата държава, в която възникват, и съобразно законодателството на тази държава, но така наложеният данък няма да надвишава 10 на сто от brutната сума на лихвите.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 2 лихвите, възникващи в едната договаряща държава и получавани от другата договаряща държава, неин орган на местна власт, централна банка или друга финансова институция, контролирана от това правителство, както и лихвите върху заеми, гарантирани от правителството, ще бъдат освободени от данъчно облагане в първата посочена държава.

4. Терминът "лихви", използван в този член, означава доход от вземания за дълг от всякакъв вид, независимо от това, дали са осигурени или не с ипотека и носещи или не правото за участие в печалбите на длъжника, и по-специално доходи от държавни ценни книжа и доходи от бонове и облигации, включително от премии и награди, свързани с такива ценни книжа, бонове или облигации. Санкции за закъснели плащания няма да се считат за лихви за целите на този член.

5. Разпоредбите на ал. 1 и 2 няма да се прилагат, ако получателят на лихвите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат лихвите, посредством намиращо се там място на стопанска дейност или извършва в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и вземането за дълг, във връзка с което се плащат лихвите, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14 съобразно случая.

6. Лихвите се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато платец е самата държава, нейно политическо подразделение, орган на местната власт или местно лице на тази държава. Когато обаче платецът на лихвите, независимо дали е местно лице на едната договаряща държава или не, притежава в едната от договарящите държави място на стопанска или определена база, във връзка с които е възникнал дългът, който поражда плащането на лихвите, и тези лихви са свързани с това място на стопанска дейност или определена база, ще се счита, че тези лихви произхождат от договарящата държава, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

7. Когато поради особените взаимоотношения между платеца и получателя на лихвите или между тях двамата и някое друго лице размерът на лихвите, като се има предвид задължението, за което се плащат, надвишава размера, който би бил договорен между платеца и получателя при липсата на тези особени взаимоотношения, разпоредбите на този член ще се прилагат само по отношение на последния размер. В такъв случай надвишаващата сума ще се облага съгласно законодателството на всяка от договарящите се държави, като съответно се имат предвид останалите разпоредби на тази спогодба.

Член 12

Авторски и лицензионни възнаграждения

1. Авторските и лицензионните възнаграждения, произхождащи от едната договаряща държава и изплатени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат в тази друга държава.

2. Такива авторски и лицензионни възнаграждения обаче могат да се облагат с данъци и в договарящата държава, от която произхождат, и съгласно законодателството на тази държава, но така наложеният данък няма да надвишава 5 на сто от brutния размер на дохода от авторските и лицензионните възнаграждения.

3. Терминът "авторски и лицензионни възнаграждения", използван в този член, означава плащания от всякакъв вид, получени за използване или за правото на използване на всяко авторско право за литературно, художествено или научно произведение, включително кинофилми и филми или записи за радио- или телевизионно предаване, на всеки патент, търговска марка, чертеж или модел, план, секретна формула или процес или за използването на или за правото на използване на промишлено, търговско или научно оборудване, или за информация, отнасяща се до промишлен, търговски или научен опит.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако получателят на авторските и лицензионните възнаграждения като местно лице на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат авторските и лицензионните възнаграждения, чрез място на стопанска дейност, разположено там, или извършва в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и правото или собствеността, във връзка с които се изплащат авторските и лицензионните възнаграждения, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14 съобразно случая.

5. Авторските и лицензионните възнаграждения ще се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато платец е самата държава, нейно политическо подразделение, орган на местната власт или местно лице на тази държава. Когато обаче платецът на авторските и лицензионните възнаграждения, независимо дали е местно лице на една от договарящите държави или не, притежава в една от договарящите държави място на стопанска дейност или определена база, във връзка с които възниква задължението за изплащане на авторските и лицензионните възнаграждения, и тези авторски и лицензионни възнаграждения произхождат от такова място на стопанска дейност или определена база, то тогава ще се счита, че те възникват в договарящата държава, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

6. Когато поради особените взаимоотношения между платеща и получателя или между тях двамата и някое трето лице сумата на авторските и лицензионните възнаграждения, като се има предвид използването, правото или информацията, 9 за които те се плащат, надвишава сумата, която би била договорена между платеща и получателя при липсата на такива особени взаимоотношения, разпоредбите на този член ще се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай надвишаващата сума ще се облага съобразно законодателството на всяка от договарящите държави, като се имат предвид останалите разпоредби на тази спогодба.

Член 13

Печалби от прехвърляне на имущество

1. Печалбите на местно лице на едната договаряща държава от прехвърляне на недвижимо имущество, посочено в чл. 6 и намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данъци в тази друга държава.

2. Печалбите от прехвърляне на движимо имущество, съставляващо част от стопанското имущество на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, или на движимо имущество, съставляващо част от определена база, която местно лице на едната договаряща държава има на разположение в другата договаряща държава с цел извършване на независими лични услуги, включително печалбите от прехвърляне на такова място на стопанска дейност (самостоятелно или заедно с цялото предприятие) или от подобна определена база, могат да се облагат с данъци в тази друга държава.

3. Печалбите от прехвърляне на кораби, самолети или пътни транспортни средства, използвани в международния транспорт, или на движимо имущество, предназначено за използването на тези кораби, самолети или пътни транспортни средства, се облагат само в договарящата държава, в която се намира мястото на действителното управление на предприятието.

4. **[ИЗМЕНЕНА от ал. 4 на чл. 9 на Многостранната конвенция]**
[Печалбите от прехвърляне на имущество, различно от посоченото в ал. 1, 2 и 3, се облагат само в договарящата държава, на която прехвърлителят е местно лице].

Следната ал. 4 на чл. 9 на Многостранната конвенция се прилага и заменя ал. 4 на чл. 13 на тази Спогодба¹.

ЧЛЕН 9 НА МНОГОСТРАННАТА КОНВЕНЦИЯ – ПЕЧАЛБИ ОТ ПРЕХВЪРЛЯНЕ НА АКЦИИ ИЛИ ДЯЛОВЕ ИЛИ УЧАСТИЯ В ОБРАЗУВАНИЯ, КОИТО ПРИДОБИВАТ СВОЯТА СТОЙНОСТ ОСНОВНО ОТ НЕДВИЖИМО ИМУЩЕСТВО

За целите на тази [Спогодба], печалби, получени от местно лице на [договаряща държава] от прехвърляне на акции или дялове или подобно участие, като участие в гражданско дружество или тръст, могат да се облагат с данък в другата [договаряща държава], ако в който и да е момент от 365-те дни, предхождащи прехвърлянето, тези акции или дялове или подобно участие получават повече от 50 процента от своята стойност, пряко или непряко, от недвижимо имущество, разположено в тази друга [договаряща държава].

¹ На практика това означава, че приложението на чл. 13, ал. 4 на Спогодбата е изменено чрез добавянето на клаузата за недвижимо имущество, предвидена в чл. 9, ал. 4 на Многостранната конвенция.

Член 14

Доходи от независими лични услуги

1. Доходите, получени от местно лице на едната договаряща държава от извършване на професионални услуги или от други дейности с независим характер, могат да се облагат с данъци в тази държава. С изключение на установеното в ал. 2 такива доходи ще бъдат освободени от облагане с данъци в другата договаряща държава.

2. Доходи, получени от местно лице на едната договаряща държава във връзка с професионални услуги или други дейности от независим характер, извършвани в другата договаряща държава, могат да се облагат с данъци в тази друга държава, ако това местно лице пребивава в тази друга държава за период или периоди, надвишаващи общо 183 дни във всеки 12-месечен период, независимо от това, дали местното лице поддържа в тази друга държава определена база.

3. Терминът "професионални услуги" включва по-специално независими научни, литературни, художествени, образователни или преподавателски дейности, както и самостоятелни дейности на лекари, адвокати, инженери, архитекти, стоматолози и счетоводители.

Член 15

Доходи от трудово правоотношение

1. Като се имат предвид разпоредбите на чл. 16, 18, 19, 20 и 21, заплати, надници и други подобни възнаграждения, получени от местно лице на едната договаряща държава въз основа на трудово правоотношение, се облагат с данъци само в тази държава, освен ако трудът се полага в другата договаряща държава. Ако трудът се полага по този начин, така получените възнаграждения могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Независимо от разпоредбите на ал. 1 възнаграждение, получено от местно лице на едната договаряща държава за полагане на труд в другата договаряща държава, се облага само в първата посочена държава, ако:

а) получателят пребивава в другата договаряща държава за период или периоди, ненадвишаващи общо 183 дни във всеки 12-месечен период;

б) възнаграждението е платено от работодател или от името на работодател, който не е местно лице на другата договаряща държава; и

в) възнаграждението не е за сметка на място на стопанска дейност или определена база, които работодателят притежава в другата договаряща държава.

3. Независимо от предходните разпоредби на този член възнаграждение, получено за положен труд на борда на кораб, самолет или пътно транспортно средство, използвано в международния транспорт, може да се облага с данъци в договарящата държава, в която се намира мястото на действителното управление на предприятието.

Член 16

Директорски възнаграждения

Директорски възнаграждения и други подобни плащания, получени от местно лице на едната от договарящите държави в качеството му на член на

управителния съвет на дружество, което е местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данъци в тази друга държава.

Член 17

Артисти и спортисти

1. Независимо от разпоредбите на чл. 14 и 15 доходите, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на художествен изпълнител - като театрален, кино-, радио- или телевизионен артист или музикант, или като спортист, от личната му дейност като такъв, извършвана в другата договаряща държава, могат да се облагат с данъци в тази друга държава.

2. Когато доходи от личната дейност на художествен изпълнител или спортист в качеството му на такъв се получават не от самия художествен изпълнител или спортист, а от друго лице, тези доходи независимо от разпоредбите на чл. 7, 14 и 15 могат да се облагат в договарящата държава, в която се извършва дейността на художествения изпълнител или спортиста.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2 посочените в този член доходи ще бъдат освободени от данъчно облагане в договарящата държава, в която се извършва дейността на художествения изпълнител или спортиста, когато тази дейност е в значителна степен финансирана от държавни фондове на тази или на другата държава или когато дейността се извършва въз основа на културна спогодба или обмен между договарящите се държави.

Член 18

Пенсии

1. Като се имат предвид разпоредбите на ал. 2 на чл. 19, пенсии и други подобни плащания, изплащани на местно лице на едната договаряща държава във връзка с трудови правоотношения, ще се облагат само в тази държава.

2. Независимо от разпоредбите на ал.1 пенсии и други плащания, изплащани чрез публична структура, част от социалната осигурителна система на едната договаряща държава, нейно политическо подразделение или орган на местна власт, ще се облагат само в тази държава

Член 19

Държавна служба

1. Възнаграждение, различно от пенсия, изплатено от едната договаряща държава или нейно политическо подразделение или орган на местна власт на физическо лице за извършени услуги на тази държава, нейно подразделение или орган на местна власт, ще се облага с данъци само в тази държава. Такова възнаграждение обаче ще се облага с данък само в другата договаряща държава, ако услугите са извършени в тази друга държава и физическото лице е местно лице на тази държава, което:

(I) е гражданин на тази държава; или

(II) не е станало местно лице на тази държава единствено с цел извършване на услугите.

2. Всяка пенсия, изплатена чрез или от фондове, създадени от едната договаряща държава, нейно политическо подразделение или орган на местна

власт, на физическо лице във връзка с извършени услуги на тази държава, нейно подразделение или орган на власт, ще се облага само в тази държава. Въпреки това такава пенсия ще се облага само в другата договаряща държава, ако физическото лице е местно лице или гражданин на тази държава.

3. Разпоредбите на чл. 15, 16 и 18 ще се прилагат и по отношение на възнаграждения за услуги, извършени във връзка със стопанска дейност, осъществена от едната договаряща държава, нейно политическо подразделение или орган на местна власт.

Член 20

Студенти

1. Плащания, които студент, практикант или стажант, който е или е бил непосредствено преди пристигането си в едната договаряща държава местно лице на другата договаряща държава и който се намира в първата посочена държава единствено с цел образование или практика, получава за своята издръжка, образование или стаж, не се облагат с данъци в първата посочена държава при условие, че плащанията са от източници извън тази държава.

2. Доходите, получени от студент, практикант или стажант във връзка с дейности, извършени в едната договаряща държава, в която той пребивава единствено с цел обучение или практика, няма да се облагат в тази държава, ако не надвишават сумата на установения в тази държава среден размер на работната заплата за предишната календарна година.

Член 21

Преподаватели и изследователи

1. Физическо лице, което непосредствено преди пристигането си в едната договаряща държава е или е било местно лице на другата договаряща държава и се намира в първата посочена държава с цел преподаване или научни изследвания в университет, колеж или друга призната образователна институция в тази държава, се освобождава от облагане с данъци в първата посочена държава за получените възнаграждения за преподаването или научните изследвания за период до 2 години от датата на първото му пристигане за посочената цел.

2. Разпоредбите на ал. 1 не се прилагат по отношение на доходи от научни изследвания, ако тези изследвания са предприети не в обществен интерес, а преди всичко за личното благодетелстване на определено лице или лица.

Член 22

Други доходи

1. Елементи от дохода на местно лице на едната договаряща държава независимо от това, къде възникват, които не са разгледани в предходните членове, ще се облагат с данъци само в тази държава.

2. Разпоредбите на ал. 1 няма да се прилагат за доходи, различни от доходи от недвижимо имущество, посочени в ал. 2 на чл. 6, при условие, че получателят на такива доходи, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва своята стопанска дейност в другата договаряща държава чрез място на стопанска дейност, разположено там, или извършва в тази друга

държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и правото или собствеността, по отношение на които се изплащат доходите, е действително свързано с това място на стопанска дейност или определена база. В този случай ще се прилагат разпоредбите на чл. 7 или 14 съобразно случая.

Член 23

Имущество

1. Недвижимото имущество по смисъла на чл. 6, притежавано от местно лице на едната договаряща държава и намиращо се в другата договаряща държава, може да се облага в тази друга държава.

2. Движимото имущество, образуващо част от актива на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава притежава в другата договаряща държава, или движимото имущество, принадлежащо към определена база, която местно лице на едната договаряща държава има в другата договаряща държава с цел извършване на независими лични услуги, може да се облага в тази друга държава.

3. Имуществото, представляващо кораби, самолети или пътни транспортни средства, използвани в международния транспорт, както и другите движими вещи, необходими за експлоатацията на такива кораби, самолети или пътни транспортни средства, се облагат с данъци само в договарящата държава, в която се намира мястото на действителното управление на предприятието.

4. Всички други елементи на имущество на местно лице на едната договаряща държава се облагат с данъци само в тази държава.

Член 24

Премахване на двойното данъчно облагане

1. **[ЗАМЕНЕНА от ал. 6 на чл. 5 на Многостранната конвенция]** [Когато местно лице на едната договаряща държава получава доходи или притежава имущество, които в съответствие с разпоредбите на тази спогодба могат да се облагат с данък в другата договаряща държава, то първата посочена държава, като се имат предвид разпоредбите на ал. 2, ще освободи от данъчно облагане такива доходи или имущество, но може въпреки това при изчисляване размера на данъка за останалия доход или имущество на това местно лице да приложи ставката на данъка, която би се приложила, ако доходът не е освободен от облагане.]

Следната ал. 6 на чл. 5 на Многостранната конвенция заменя ал. 1 на чл. 24 на тази Спогодба:

ЧЛЕН 5 НА МНОГОСТРАННАТА КОНВЕНЦИЯ – ПРИЛАГАНЕ НА МЕТОДИТЕ ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ (Опция В)

Когато местно лице на [договаряща държава] получи доход или притежава имущество, които могат да се облагат с данък в другата [договаряща държава] в съответствие с разпоредбите на тази [Спогодба] (освен доколкото тези разпоредби разрешават облагане от тази друга [договаряща държава] единствено защото доходът също е доход, получен от местно лице на тази друга [договаряща държава]), първата [договаряща държава] разрешава:

i) като приспадане от данъка върху дохода на това местно лице сума, равна на платения данък върху дохода в тази друга [договаряща държава];

ii) като приспадане от данъка върху имуществото на това местно лице сума, равна на платения данък върху имуществото в тази друга [договаряща държава].

Такова приспадане обаче няма да надвишава частта от данъка върху дохода или имуществото, както е изчислена преди приспадането, която е причислима към доходите или имуществото, които могат да бъдат обложени в тази друга [договаряща държава].

Когато в съответствие с която и да е разпоредба на [Спогодбата] получен доход или притежавано имущество от местно лице на [договаряща държава] е освободен от облагане с данък в тази [договаряща държава], тази [договаряща държава] може независимо от това да вземе предвид освободения доход или имущество при изчисляване на размера на данъка върху останалия доход или имущество на това местно лице.

2. Когато местно лице на едната договаряща държава получава елементи от доход, които в съответствие с разпоредбите на чл. 10, 11 и 12 могат да бъдат облагани с данъци в другата договаряща държава, първата посочена държава ще приспадне от данъка върху дохода на това местно лице сума, равна на данъка, платен в другата договаряща държава. Това приспадане обаче няма да надвишава тази част от данъка, който е изчислен, преди да е направено приспадането, отнасящ се до тези елементи от дохода, получени от тази друга държава.

Член 25

Недискриминация

1. Граждани на едната договаряща държава не подлежат в другата договаряща държава на каквото и да е облагане или свързаните с него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени гражданите на тази друга държава при същите обстоятелства. Тази разпоредба ще се прилага независимо от разпоредбата на чл. 1 и по отношение на лица, които не са местни лица на едната или на двете договарящи държави.

2. Данъчното облагане на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, не може да бъде по-неблагоприятно в тази друга договаряща държава, отколкото данъчното облагане на предприятия на тази друга държава, които извършват същата дейност. Тази разпоредба обаче не задължава едната договаряща държава да предоставя на местни лица на другата договаряща държава каквото и да е лични намаления, приспадания или облекчения за целите на данъчното облагане с оглед гражданското им състояние или семейните им задължения, каквито тя предоставя на собствените си местни лица.

3. Освен в случаите, когато се прилагат разпоредбите на ал. 1 на чл. 9, ал. 7 на чл. 11 и ал. 6 на чл. 12, лихви, авторски и лицензионни възнаграждения и други плащания от предприятие на едната договаряща държава на местно лице на другата договаряща държава за целите на определянето на облагаемите

печалби на такова предприятие ще се изключват от облагане при същите условия, както ако биха били платени на местно лице на първата посочена държава. По същия начин всякакви задължения на предприятието на едната договаряща държава за целите на определяне на облагаемия доход на такова предприятие подлежат на приспадане при същите условия, както ако биха били договорени по отношение на местно лице на първата договаряща държава.

4. Предприятия на едната договаряща държава, имуществото на които изцяло или частично се притежава или контролира, пряко или непряко, от едно или повече местни лица на другата договаряща държава, няма да се подлагат в първата договаряща държава на данъчно облагане или свързаните с него задължения, които са други или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени други подобни предприятия на първата договаряща държава.

5. Разпоредбите на този член ще се прилагат по отношение на данъците, споменати в чл. 2 на тази спогодба.

Член 26

Процедура на взаимно споразумение

1. Когато местно лице на едната договаряща държава счете, че действията на едната или на двете договарящи държави водят или ще доведат за него до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на тази спогодба, то може 14 независимо от средствата за защита, предвидени в националните законодателства на тези държави, да представи своето възражение пред компетентния орган на договарящата държава, на която е местно лице. Възражението трябва да бъде представено в срок 3 години от първото уведомяване за действието, водещо до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на спогодбата.

2. Компетентният орган, ако счете, че възражението е основателно и ако не е в състояние да достигне сам до удовлетворително разрешение, ще положи усилия да реши случая посредством взаимно споразумение с компетентния орган на другата договаряща държава с оглед да се избегне данъчно облагане, което не е в съответствие със спогодбата..

Следното второ изречение на ал. 2 на чл. 16 на Многостранната конвенция се прилага по отношение на тази Спогодба:

Чл. 16 НА МНОГОСТРАННАТА КОНВЕНЦИЯ – ПРОЦЕДУРА ЗА ВЗАИМНО СПОРАЗУМЕНИЕ

Всяко постигнато споразумение се прилага независимо от сроковете, предвидени във вътрешните законодателства на [договарящите държави].

3. Компетентните органи на договарящите държави ще полагат усилия да разрешават посредством взаимно споразумение всички затруднения или съмнения, възникващи във връзка с тълкуването или прилагането на спогодбата. Те могат също така да се консултират взаимно за отстраняване на двойното облагане за случаи, непредвидени в тази спогодба.

4. Компетентните органи на договарящите държави могат също така да се консултират пряко помежду си с цел да постигнат споразумение по смисъла на ал. 1, 2 и 3. Когато за постигането на споразумението се налага устна размяна на мнения, тази размяна може да се осъществи чрез комисия, съставена от представители на компетентните органи на договарящите се държави.

Член 27

Размяна на информация

1. Компетентните органи на договарящите държави си разменят такава информация, каквато е необходима за прилагането на разпоредбите на тази спогодба или на националните законодателства на договарящите държави, по отношение на данъците, спрямо които се прилага спогодбата, доколкото предвиденото в тях данъчно облагане не противоречи на спогодбата. Размяната на информация не е ограничена от чл. 1. Всяка информация, получена от едната договаряща държава, се счита за поверителна също както информацията, получена съобразно националното законодателство на тази държава, и ще се предоставя само на лица или органи (включително съдилища и административни органи), занимаващи се с определянето или събирането, правоприлагането или принудителното изпълнение или по отношение решаването на жалби във връзка с данъците, обхванати от спогодбата. Такива лица или органи ще ползват информацията само за такива цели. Те могат да предоставят информацията на публични съдебни процеси или при постановяване на съдебни решения.

2. Разпоредбите на ал. 1 в никакъв случай няма да се разглеждат като налагащи на една от договарящите държави задължението:

(а) да предприема административни мерки, отклоняващи се от законите и административната практика на тази или на другата договаряща държава;

(б) да предоставя информация, която не може да се получи съгласно законите или по нормалната административна процедура в тази или в другата договаряща държава;

(в) да предоставя информация, която би разкрила каквато и да е търговска, стопанска, промишлена или професионална тайна или търговска процедура, или информация, чието разкриване би противоречало на общественения ред (*ordre public*).

Член 28

Членове на дипломатически представителства и консулски служби

Нищо в тази спогодба не засяга данъчните привилегии на членовете на дипломатическите представителства или на консулските служби съгласно общите норми на международното право или съгласно разпоредбите на специални споразумения.

Следната ал. 1 на чл. 7 на Многостранната конвенция се прилага и заменя разпоредбите на тази Спогодба ²:

**ЧЛЕН 7 НА МНОГОСТРАННАТА КОНВЕНЦИЯ –
ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ НА ЗЛОУПОТРЕБАТА С ДАНЪЧНИ
СПОГОДБИ**
(Разпоредба за теста за основните цели)

Независимо от разпоредбите на тази [Спогодба], облекчение съгласно тази [Спогодба] не се предоставя по отношение на елемент от доход или имущество, ако може обосновано да се приеме, като се имат предвид всички относими факти и обстоятелства, че получаването на това облекчение е една от основните цели на която и да е договореност или сделка, които имат за резултат пряко или непряко това облекчение, освен ако се установи, че предоставянето на това облекчение при тези обстоятелства е в съответствие с предмета и целите на съответните разпоредби на тази [Спогодба].

Член 29

Влизане в сила

1. Тази спогодба подлежи на ратификация и ратификационните документи ще се разменят при първа възможност.

2. Тази спогодба влиза в сила от датата на размяна на ратификационните документи и нейните разпоредби ще се прилагат:

а) по отношение на данъците, удържани при източника - за доходите, получени на или след 1 януари на календарната година, следваща годината, в която спогодбата влиза в сила;

б) по отношение на другите данъци върху дохода и имуществото – за данъците, събирани за всяка данъчна година, започваща на или след 1 януари на календарната година, следваща годината, в която спогодбата влиза в сила.

3. Във взаимните отношения между Република България и Република Полша действието на многостранната спогодба за избягване на двойното данъчно облагане на доходите и имуществото на физическите лица, подписана в Мишколц на 27 май 1977 г., и многостранната спогодба за избягване на двойното данъчно облагане на доходите и имуществото на юридическите лица, подписана в Улан Батор на 19 май 1978 г., ще се прекрати от първия ден на прилагането на тази спогодба.

Член 30

Прекратяване на действието

1. Тази спогодба остава в сила, докато не бъде прекратена от една от договарящите държави. Всяка договаряща държава може да прекрати действието на спогодбата по дипломатически път чрез писмено съобщение за

² Чл. 7, ал. 1 на Многостранната конвенция се прилага по отношение на всички разпоредби на тази Спогодба, тъй като на практика се добавя към Спогодбата.

прекратяването най-малко шест месеца преди края на всяка календарна година след изтичането на период от пет години от датата, на която спогодбата влиза в сила. В такъв случай спогодбата ще престане да действа:

а) по отношение на данъците, удържани при източника - за доходите, получени на или след 1 януари на календарната година, следваща годината, в която е изпратено уведомлението;

б) по отношение на другите данъци върху дохода и имуществото - за данъците, събирани за всяка данъчна година, започваща на или след 1 януари на календарната година, преди която е изпратено уведомлението.

В удостоверение на горното долуподписаните, съответно упълномощени за това, подписаха тази спогодба.

Съставена в два екземпляра във Варшава на 11 април 1994 г. на български, полски и английски език, като всички текстове имат еднаква сила. В случай на различия в тълкуването меродавен е английският текст.